

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

7. října 2013 *

„Řízení o předběžné otázce — Společná zemědělská politika — Společné činnosti —
Nevyplacení finanční podpory Komisí — Odvolání příspěvku členským státem — Skutková otázka —
Vnitrostátní situace — Zjevný nedostatek pravomoci Soudního dvora — Popis skutkového rámce —
Nedostatečnost — Hypotetická otázka — Zjevná nepřipustnost“

Ve věci C-82/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Consiglio di Stato (Itálie) ze dne 30. října 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 19. února 2013, v řízení

Società cooperativa Madonna dei miracoli

proti

Regione Abruzzo,

Ministero delle Politiche Agricole e Forestali,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení M. Berger (zpravodajka), předsedkyně senátu, E. Levits a J.-J. Kasel, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout usnesením s odůvodněním v souladu s čl. 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora,

vydává toto

Usnesení

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu jednání Evropské komise v rámci toho, že Komise údajně zrušila poskytnutí finanční podpory Společenství, kterou měla hradit orientační sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOF), co se týče finančních prostředků týkajících se roku 1992.

* Jednací jazyk: italština.

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Società cooperativa Madonna dei miracoli na straně jedné a Regione Abruzzo (region Abruzzo) a Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (ministerstvo pro zemědělství a lesy) na straně druhé ve věci odnětí regionální podpory, která byla žalobkyni v původním řízení přiznána italským státem z titulu investičního projektu spadajícího pod operační program regionu Abruzzo.

Právní rámec

- 3 Článek 42 písm. a) regionálního zákona č. 31 ze dne 3. června 1982 týkajícího se základního zákona pro rozvoj zemědělství v regionu Abruzzo v letech 1982–1985 (dále jen „regionální zákon č. 31/1982“) stanoví:

„Region podporuje nabývání, realizaci, rozšiřování a modernizaci zařízení pro zpracování zemědělských či živočišných produktů a zařízení pro integrovanou výrobu, včetně vybavení a příslušenství, prostřednictvím následujících opatření:

- a) projekt, který může být financován EZOZF (nařízení č. 355 z roku 1977): kapitálový příspěvek ve výši 25 % uznatelných výdajů.

[...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 4 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že Società cooperativa Madonna dei Miracoli, podnik působící ve vinařském odvětví, získal regionální podporu ve výši 438 750 000 italských lir (ITL) (226 595,46 eur, a to 25 % celkově uznatelných výdajů) na investiční projekt týkající se modernizace technologického postupu při výrobě vína, spadající pod operační program Regione Abruzzo, pokud jde o finanční prostředky týkající se roku 1992, který byl schválen Komisí.
- 5 Investice spadá pod orientační sekci EZOZF, týkající se financování společné zemědělské politiky, pro účely zlepšení podmínek pro zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh. V projednávané věci měly být celkové výdaje uznatelné k financování financovány z 50 % Komisí a z 25 % dotyčným členským státem, a to prostřednictvím poskytnutí regionální podpory dotčené ve věci v původním řízení založené na čl. 42 písm. a) regionálního zákona č. 31/1982, jejíž povaha je podle Consiglio di Stato akcesorická a doplňková k podpoře Společenství.
- 6 V průběhu postupu vypořádání poskytnuté podpory Komise provedla kontroly, jejichž výsledek ji vedl k tomu, že měla za to, že používání financované technologie neodpovídá výběrovým kritériím pro projekty splňující požadavky pro pomoc podle relevantní právní úpravy Společenství. Tento orgán proto výplatu podpory neprovedl.
- 7 Regione Abruzzo usnesením ze dne 19. července 2000 (dále jen „sporné rozhodnutí“) přijal rozhodnutí o odejmutí regionální podpory týkající se tohoto projektu z důvodu, že je tato podpora akcesorická ve vztahu k podpoře Společenství.
- 8 Žalobkyně ve věci v původním řízení podala u Tribunale amministrativo regionale dell’Abruzzo žalobu domáhající se zrušení sporného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že tato žaloba byla zamítnuta, podala odvolání u předkládajícího soudu. V podstatě uvádí, že sporné rozhodnutí je založeno na nesprávném předpokladu, podle něhož byla podpora Společenství odejmuta, a tudíž je třeba rovněž odejmout regionální podporu.

- 9 Předkládající soud uvádí, že výsledek věci v původním řízení závisí hlavně na výkladu jednání orgánů Evropské unie, jejichž nečinnost – pokud jde o vypořádání podpory předtím poskytnuté žalobkyni v původním řízení – Regione Abruzzo, jakož i vnitrostátní soud prvního stupně, kvalifikoval jako „implicitní odejmutí podpory“, přičemž tuto tezi žalobkyně v původním řízení zpochybňuje.
- 10 Za těchto podmínek se Consiglio di Stato rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Úvodem je pravdou, že [...] Komise zrušila poskytnutí podpory Společenství, a jaký akt byl za tímto účelem přijat?
- 2) Podpůrně:
- a) Jaký právní význam je třeba přiznat nečinnosti Komise, v jejímž důsledku nebyla vyplacena podpora Společenství?
- b) Brání nečinnost [...] Komise, která nevyplatila podporu Společenství, použití čl. 42 písm. a) regionálního zákona [...] č. 31/1982, na jehož základě byla [žalobkyni ve věci v původním řízení] poskytnuta regionální podpora, která je akcesorická ve vztahu k podpoře Společenství, a tedy vyplacení regionální podpory?
- 3) V každém případě, jaké jsou povinnosti Itálie jakožto členského státu v případě přetrvávající nečinnosti [...] Komise?“

K pravomoci Soudního dvora a přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 11 Jednak je třeba připomenout, že podle článku 267 SFEU založeného na jasné dělbě činností mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem je Soudní dvůr oprávněn rozhodovat pouze o výkladu nebo platnosti unijního právního předpisu, a to na základě skutečností, které mu sdělil vnitrostátní soud (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 14. ledna 2010, Stadt Papenburg, C-226/08, Sb. rozh. s. I-131, bod 23 a citovaná judikatura). Naproti tomu přísluší výhradně předkládajícímu soudu, aby vykládal vnitrostátní právní předpisy (viz zejména rozsudek ze dne 15. ledna 2013, Križan a další, C-416/10, bod 58, jakož i citovaná judikatura). Navíc se v rámci řízení o předběžné otázce na skutkovou otázku posouzení Soudního dvora nevztahuje a přísluší vnitrostátnímu soudu (rozsudek ze dne 22. března 1972, Merluzzi, 80/71, Recueil, s. 175, bod 10).
- 12 Dále je třeba poznamenat, že podle ustálené judikatury je předběžná otázka položená vnitrostátním soudem nepřipustná, pokud Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz rozsudek ze dne 15. října 2009, Audiolux a další, C-101/08, Sb. rozh. s. I-9823, bod 31, jakož i citovaná judikatura). Soudní dvůr by totiž překročil meze své funkce, kdyby rozhodoval o hypotetickém problému, aniž by disponoval nezbytnými skutkovými nebo právními poznatky (rozsudek ze dne 16. července 1992, Meilicke, C-83/91, Recueil, s. I-4871, body 32 a 33).
- 13 Pokud jde o první otázku položenou v rámci projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, je v projednávané věci nutno konstatovat, že Soudní dvůr je na základě této otázky vyzván, aby se vyjádřil k tomu, zda Komise zrušila poskytnutí unijní podpory, a v kladném případě aby upřesnil akty přijaté za tímto účelem. Tyto dotazy však zjevně představují skutkové otázky, a posouzení Soudního dvora v rámci řízení podle článku 267 SFEU se na ně tedy nevztahuje.
- 14 Předkládající soud svou druhou otázkou písm. a) vyzývá Soudní dvůr k tomu, aby určil právní význam, který je třeba přiznat takové nečinnosti Komise. Tato právní kvalifikace přitom předpokládá – než je možné ji provést – výklad jednání tohoto orgánu v průběhu období téměř dvou desetiletí ze

skutkového hlediska. Jak bylo připomenuto v předcházejícím bodě, takový výklad však Soudnímu dvoru nepřísluší. Navíc vzhledem k tomu, že Soudní dvůr tvrzenou nečinnost Komise nemůže v rámci tohoto řízení určit, je otázka, jaký právní význam je třeba přiznat uvedené nečinnosti, otázkou čistě hypotetickou. Kromě toho předkládající soud neposkytuje Soudnímu dvoru nezbytné skutečnosti k tomu, aby Soudní dvůr mohl užitečně rozhodnout o položené otázce.

- 15 Pokud jde o druhou otázku písmene b), kterou se předkládající soud snaží zjistit, zda taková údajná nečinnost Komise, jako je nečinnost dotčená ve věci v původním řízení, brání použití čl. 42 písm. a) regionálního zákona č. 31/1982, je nutno konstatovat, že se tato otázka týká výkladu ustanovení vnitrostátního práva, v projednávané věci práva regionu Abruzzo. Jak však bylo zdůrazněno v bodě 11 tohoto usnesení, takový výklad přísluší výhradně vnitrostátním soudům, takže Soudní dvůr zjevně nemá pravomoc k rozhodování v tomto ohledu.
- 16 Pokud jde konečně o třetí otázku, již je požadováno, aby Soudní dvůr upřesnil povinnosti italského státu v případě přetrvávající nečinnosti Komise, je třeba konstatovat, že je tato otázka čistě hypotetická, a to ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodě 14 tohoto usnesení. Dále a v každém případě předkládací rozhodnutí neobsahuje skutkové nebo právní poznatky, které by byly nezbytné k tomu, aby byl Soudní dvůr s to užitečně odpovědět na tuto otázku.
- 17 Za těchto podmínek je třeba konstatovat na základě čl. 53 odst. 2 jeho jednacího řádu, že Soudní dvůr zjevně nemá pravomoc k tomu, aby odpověděl na otázky položené Consiglio di Stato, a že kromě toho je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce zjevně nepřijatelná.

K nákladům řízení

- 18 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

- 1) Soudní dvůr Evropské unie zjevně nemá pravomoc k tomu, aby odpověděl na otázky položené Consiglio di Stato (Itálie).**
- 2) Ve zbývajících částech je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce zjevně nepřijatelná.**

Podpisy.